

חגי

(א) בשנת שנים לדריוש המלך בחדש הששי ביום אחד לחדש היה דבר ד' ביד חגי הנביא אל זרבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול לאמר: (ב) כה אמר ד' צבקות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית ד' להבנות: פ

(ג) ויהי דבר ד' ביד חגי הנביא לאמר: (ד) העת לכם אתם לשבת בבתיכם ספונים והבית הזה חרב: (ה) ועתה כה אמר ד' צבקות שימו לבבכם על דרכיכם: (ו) זרעתם הרבה והבא מעט אכול ואין לשבעה שתו ואין לשכרה לבוש ואין לחם לו והמשתכר משתכר אל צרור נקוב: פ

(ז) כה אמר ד' צבקות שימו לבבכם על דרכיכם: (ח) עלו ההר והבאתם עץ ובנו הבית וארצה בו ואכבד[ה] אמר ד': (ט) פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפחתי בו יען מה נאם ד' צבקות יען ביתי אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו: (י) על כן עליכם כלאו שמים מטל והארץ כלאה יבולה: (יא) ואקרא חרב על הארץ ועל ההרים ועל הדגן ועל התירוש ועל היצהר ועל אשר תוציא האדמה ועל האדם ועל הבהמה ועל כל יגיע כפים: ס

(יב) וישמע זרבל בן שלתיאל ויהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וכל שארית העם בקול ד' אלקיהם ועל דברי חגי הנביא כאשר שלחו ד' אלקיהם וייראו העם מפני ד': (יג) ויאמר חגי מלאך ד' למעט לאמר אני אתכם נאם ד':

(יד) ויער ד' את רוח זרבל בן שלתיאל פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואת רוח כל שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית ד' צבקות אלקיהם: פ

(טו) ביום עשרים וארבעה לחדש בששי בשנת שנים לדריוש המלך:

(א) בשביעי בעשרים ואחד לחדש היה דבר ד' ביד חגי הנביא לאמר: (ב) אמר נא אל זרבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואל שארית העם לאמר: (ג) מי בכם הנשאר אשר ראה את הבית הזה בכבודו הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלוא כמהו כאין בעיניכם: (ד) ועתה חזק זרבל נאם ד' וחזק יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וחזק כל עם הארץ נאם ד' ועשו כי אני אתכם נאם ד' צבקות: (ה) את הדבר אשר כרתי אתכם בצאתכם ממצרים ורוחי עמדת בתוכם אל תיראו: ס

(ו) כי כה אמר ד' צבקות עוד אחת מעט היא ואני מרעיש את השמים ואת הארץ ואת הים ואת החרבה: (ז) והרעשתי את כל הגוים ובאו חמדת כל הגוים ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר ד' צבקות: (ח) לי הכסף ולי הזהב נאם ד' צבקות:

(ט) גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר ד' צבקות ובמקום הזה אתן שלום נאם ד' צבקות: פ

(י) בעשרים וארבעה לתשיעי בשנת שנים לדריוש היה דבר ד' אל חגי הנביא לאמר: (יא) כה אמר ד' צבקות שאל נא את הכהנים תורה לאמר: (יב) הן ישא איש בשר קדש בכנף בגדו ונגע בכנפו אל הלחם ואל הנזיד ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל היקדש ויענו הכהנים ויאמרו לא: (יג) ויאמר חגי אם יגע טמא נפש בכל אלה היטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא: (יד) ויען חגי ויאמר כן העם הזה וכן הגוי הזה לפני נאם ד' וכן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא: (טו) ועתה שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מטרם שום אבן אל אבן בהיכל ד': (טז) מהיותם בא אל ערמת עשרים והיתה עשרה בא אל היקב לחשף חמשים פורה והיתה עשרים: (יז) הכיתי אתכם בשדפון ובירקון ובברד את כל מעשה ידיכם ואין אתכם אלי נאם ד': (יח) שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי למן היום אשר יסד היכל ד' שימו לבבכם: (יט) העוד הזרע במגורה ועד הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית לא נשא מן היום הזה אברך: ס

(כ) ויהי דבר ד' שנית אל חגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר: (כא) אמר אל זרבל פחת יהודה לאמר אני מרעיש את השמים ואת הארץ: (כב) והפכתי כסא ממלכות והשמדתי חזק ממלכות הגוים והפכתי מרכבה ורכביה וירדו סוסים ורכביהם איש בחרב אחיו: (כג) ביום ההוא נאם ד' צבקות אקחך זרבל בן שלתיאל עבדי נאם ד' ושמתיך כחותם כי כך בחרתי נאם ד' צבקות:

JPS Translation, modified - <http://www.hareidi.org/bible/Haggai1.htm>

1:1 - In the second year of Darius the king, in the sixth month, in the first day of the month, came the word of HaShem by Haggai the prophet to Zerubbabel the son of Shealtiel, governor of Judah, and to Joshua the son of Jehozadak, the high priest, saying: 'So speaks the Gd of hosts, saying: This people say: The time is not come, the time that HaShem's house should be built.'

1:3 - Then came the word of HaShem by Haggai the prophet, saying: 'Is it a time for you yourselves to dwell in your cieled houses, while this house lies waste? Now therefore thus says the Gd of hosts: Consider your ways. You have sown much, and brought in little, you eat, but you have not enough, you drink, but you are not filled with drink, you clothe you, but there is none warm; and he that earns wages earns wages for a bag with holes.

Thus says the Gd of hosts: Consider your ways. Go up to the hill-country, and bring wood, and build the house; and I will take pleasure in it, and I will be glorified, says HaShem. You looked for much, and, lo, it came to little; and when you brought it home, I did blow upon it. Why? says the Gd of hosts. Because of My house that lies waste, while you run every man for his own house.

1:7 - Therefore over you the heaven has kept back, so that there is no dew, and the earth has kept back her produce. And I called for a drought upon the land, and upon the mountains, and upon the corn, and upon the wine, and upon

the oil, and upon that which the ground brings forth, and upon men, and upon cattle, and upon all the labour of the hands.'

1:12 - Then Zerubbabel the son of Shealtiel, and Joshua the son of Jehozadak, the high priest, with all the remnant of the people, hearkened to the voice of HaShem their G-d, and to the words of Haggai the prophet, as HaShem their G-d had sent him; and the people did fear before HaShem. Then spoke Haggai HaShem's messenger in HaShem's message to the people, saying: 'I am with you, says HaShem.' And HaShem stirred up the spirit of Zerubbabel the son of Shealtiel, governor of Judah, and the spirit of Joshua the son of Jehozadak, the high priest, and the spirit of all the remnant of the people; and they came and did work in the house of the Gd of hosts, their G-d, in the four and twentieth day of the month, in the sixth month, in the second year of Darius the king.

2:1 - In the seventh month, in the one and twentieth day of the month, came the word of HaShem by Haggai the prophet, saying: 'Speak now to Zerubbabel the son of Shealtiel, governor of Judah, and to Joshua the son of Jehozadak, the high priest, and to the remnant of the people, saying: 'Who is left among you that saw this house in its former glory? and how do you see it now? is not such a one as nothing in your eyes? Yet now be strong, O Zerubbabel, says HaShem; and be strong, O Joshua, son of Jehozadak, the high priest; and be strong, all you people of the land, says HaShem, and work; for I am with you, says the Gd of hosts. The word that I covenanted with you when you came out of Egypt have I established, and My spirit abides among you; fear you not.

2:6 - For thus says the Gd of hosts: Yet once, it is a little while, and I will shake the heavens, and the earth, and the sea, and the dry land; and I will shake all nations, and the choicest things of all nations shall come, and I will fill this house with glory, says the Gd of hosts. Mine is the silver, and Mine the gold, says the Gd of hosts. The glory of this latter house shall be greater than that of the former, says the Gd of hosts; and in this place will I give peace, says the Gd of hosts.'

2:10 - In the four and twentieth day of the ninth month, in the second year of Darius, came the word of HaShem by Haggai the prophet, saying: 'Thus says the Gd of hosts: Ask now the priests for instruction, saying: If one bear hallowed flesh in the skirt of his garment, and with his skirt do touch bread, or pottage, or wine, or oil, or any food, shall it be holy?' And the priests answered and said: 'No.' Then said Haggai: 'If one that is unclean by a dead body touch any of these, shall it be unclean?' And the priests answered and said: 'It shall be unclean.' Then answered Haggai, and said: 'So is this people, and so is this nation before me, says HaShem; and so is every work of their hands; and that which they offer there is unclean. And now, I pray you, consider from this day and forward—before a stone was laid upon a stone in the temple of HaShem, through all that time, when one came to a heap of twenty measures, there were but ten; when one came to the winevat to draw out fifty press-measures, there were but twenty; I smote you with blasting and with mildew and with hail in all the work of your hands; yet you turned not to Me, says HaShem— consider, I pray you, from this day and forward, from the four and twentieth day of the ninth month, even from the day that the foundation of HaShem's temple was laid, consider it; is the seed yet in the barn? yea, the vine, and the fig-tree, and the pomegranate, and the olive-tree has not brought forth—from this day will I bless you.'

2:20 - And the word of HaShem came the second time to Haggai in the four and twentieth day of the month, saying: 'Speak to Zerubbabel, governor of Judah, saying: I will shake the heavens and the earth; and I will overthrow the throne of kingdoms, and I will destroy the strength of the kingdoms of the nations; and I will overthrow the chariots, and those that ride in them; and the horses and their riders shall come down, every one by the sword of his brother. In that day, says the Gd of hosts, will I take thee, O Zerubbabel, My servant, the son of Shealtiel, says HaShem, and will make thee as a signet; for I have chosen thee, says the Gd of hosts.'

1:1-6 The Status Quo is Unbearable

1. Abarbanel to Zechariah 1:1

וזכר גם כן שהיה בחדש הששי באחד לחדש שהוא ביום הראשון לחדש אלול להגיד שהזמן העירהו על זה שבאותו יום עלה משה להר לקבל לוחות שניות אחרי שכבר נשתברו הראשונות, ככה אחרי חרבן ראשון, באותו יום המקודש תחלת מ' ימי תשובה באה לחגי הנבואה על בנין בית שני...

It also mentioned that this was in the sixth month, the first day of the month, which is the first day of Elul, to teach that the date aroused him to this. On that day Moshe ascended the mountain to receive the second tablets, after the first had been broken. So, too, after the first destruction, on that holy day, the start of the forty days of repentance, Chaggai received a prophecy about building the second Beit haMikdash...

2. Zohar, Vaetchanan pg. 269b

בזמנא דכתיב כה אמר ד' צבקות כדין מלה אתיא ברחמי ובזמנא דכתיב כה אמר ד' אלקים כדין מלה אתיא בדינא

"So says Gd Tzevakot" indicates that the message is coming with mercy; "So says Gd Elokim" indicates that the message is coming with judgment.

3. Rashi to Chaggai 1:2

לפי שבטלו אויביהם על ידיהם בראשונה סבורים הם שלא אקיים את דברי שאמרתי לפי מלאת להרבנות ירושלים ע' שנה, ולא יבא עוד עת ביתי להבנות. אמור להם שבא עתה העת, אבל עת הראשון לא היה אלא לפקידה למלאות לתחילת מלכות בבל שבעים שנה וכן היתה לסוף שבעים שנה נפקדו לעלות ע"פ כורש, אבל בניין הבית נתלה בחורבות ירושלים שבימי צדקיהו שהיה מאוחר י"ח שנה למלכות בבל. Because their enemies prevented them at first, they believed that I would not fulfill My pledge to restore the ruins of Jerusalem after 70 years, and the time for My house to be rebuilt would not arrive. Tell them that the time has come. The earlier time was only to remember them, at the completion of 70 years from the start of the Babylonian Empire, and so it occurred – they were remembered, to ascend at Cyrus's word, after 70 years. Building the house depended on the ruins of Jerusalem from the days of Tzidkiyahu, which was 18 years after the rise of the Babylonian empire.

4. Malbim to Chaggai 1:2

שהיה מקובל ביד האומה מפי הנביאים שלפני הגאולה האמתית צריך שיהיו מופתים בשמים ובארץ ושיהיה מלחמת גוג ומגוג... ואיך נאמר שבא עת הבנין אם עדיין לא יש העת שצריכה להיות קודם הבנין, עת האותות והמופתים, וגם שתנאי הבנין שיהיה להם מנוחה מן האויבים תחלה כמו שהיה בעת בנין בית שלמה, וגם עת המנוחה לא הגיע שהם משועבדים למלכי מדי ופרס

The nation had a prophetic tradition that before the true redemption there would be miracles in the heavens and earth, and the war of Gog and Magog... How could we say the time has come to build, if the time which must come before building, the time of signs and miracles, has not yet happened? Also, a condition of building was that they have rest from their enemies first, as they had at the time when Shlomo built the Beit haMikdash, and that time of rest had not arrived; they were bound to the kings of Madai and Paras.

5. Malbim to Chaggai 1:4-5

הלא גם לזה צריך שיבא העת שיעדו הנביאים שתשבו בשלוה ואין אתם שואלים בזה על עת מיועד... הלא תראו ותבחנו שצריכים אתם לבנות המקדש

For this, too, the designated time foretold by the prophets for you to dwell in peace must arrive – but you do not ask for the foretold time for this!... See and understand that you must be the ones to build the Mikdash!

6. Midrash Tanchuma Kedoshim 7

זרעתם הרבה והבא מעט, למה שביטלו את הביכורים אכול ואין לשבעה, משבטל לחם הפנים, שתו ואין לשכרה, משבטל ניסוך היין, לבוש ואין לחום לו, משבטלו בגדי כהונה, והמשתכר משתכר אל צרור נקוב, משבטלו עושי צדקה

"You have planted much and brought little" – Why? Because you halted the first fruits. "You eat and are not full" – Because you halted the showbread. "You drink and are not sated" – Because you halted the wine libations. "You wear and are not warmed" – Because you halted the uniform of the kohanim. "One who profits does so to a leaky wallet" – Because you halted tzedakah.

1:7 – 1:11 Your suffering will continue until you build the Beit haMikdash

7. Yehuda Avner, The Prime Ministers, pg. 349

"So tell us, Marcel, what did you do in Casablanca?"

"I was a bookkeeper. That's an occupation of kavod. Now I'm a waiter. In Morocco, only Arabs are waiters. In Casablanca we lived in a big house with a courtyard. Now, I, my wife, my three children, my mother, my father – all of us live in four ramshackle rooms. Our kavod has been trampled upon. The Ashkenazi Labor bosses did that. And now Menachem Begin is giving us our kavod back."

8. Talmud, Yoma 21b

מאי שנא דמחוסר ה"א אלו חמשה דברים שהיו בין מקדש ראשון למקדש שני ואלו הן ארון וכפורת וכרובים אש ושכינה ורוח הקודש ואורים ותומים

Why is it different, lacking a ה? These are the five differences between the first and second Temple: (1) Ark, Kapporet and Cherubs, (2) [Heavenly] fire, (3) Shechinah, (4) Divine inspiration [prophecy], (5) Urim v'Tumim.

9. Radak to 1:10

בארצות הגוים ירד הגשם והטל ועליכם בארצכם כלאו שמים אפי' מטל שאינו נעצר
Rain fell in the lands of the nations, as did dew – but upon you, in your lands, the heavens halted even the dew, which is not normally halted.

10. Midrash Tanchuma, Bechukotai 2

שבשביל עונותיכם אף העכו"ם לוקין, אריב"ל אלו היו יודעין העכו"ם שבשביל עונות ישראל הם לוקין היו מעמידין להם ב' איסטרטיוטין לכל אחד ואחד מישראל כדי שישמעו את התורה ושלא יחטאו
Due to your sins even the nations are struck. Rabbi Yehoshua ben Levi said: Were the nations to know they are struck due to Israel's sins, they would appoint two officers for each Jew to make certain he kept the Torah and did not sin!

1:12 – 1:15 The building begins

11. Ibn Ezra to 1:12

בקול שהם חייבי לבנות בית ד' אפילו לא התנבא על כן:
The voice that said they were required to build the house of Gd – even had Chaggai not prophesied this.

12. Rashi to 1:14

התחילו מסתתין באבנים ומנסרין עצים
They began chiseling stones and planing wood.

2:1 – 2:9 Encouragement

13. Abarbanel, Commentary to Zechariah 1:1

הגביל בה הכתוב היום והחדש ולא השנה באמרו בשביעי בעשרים וא' לחדש, והיה זה להגיד שענין היום הביאוהו לאותה נבואה כי היה אותו יום כ"א לתשרי יום הושענה רבה סוף חג הסוכות והוא יום הערבה שהיתה שמחה רבה בבית ד'. ולכן הזקנים שהיו מתקבצים שם היו בוכים בזכרם שמחת בית השואבה שהיתה ביום ההוא נעשית בבית ראשון והיה מפני זה בנין בית שני כאפס וכאין בעיניהם ולכך באה אז אותה הנבואה לנחמם עליו.

The verse identified a day and month here, but not a year, saying, "On the seventh, the twenty-first of the month." This taught that the day brought him to prophecy, for that day was the 21st of Tishrei, Hoshana Rabbah, the end of Succot, the day of the *aravah*, when there was great joy in the house of Gd. Therefore, the elders gathered there wept, remembering the joy of the water drawing which was celebrated on that day in the first Beit haMikdash. Therefore, construction of the second Beit haMikdash was as nothing in their eyes, and so this prophecy came to comfort them.

14. Radak to 2:5

רוח הקדש אבל אחר שחטאו ולא עשו התורה והמצוות נפסקה רוח הקדש ונפסקה הנבואה בימי זכריה ומלאכי
This is Divine inspiration – but after they sinned and did not observe Torah and mitzvot, Divine inspiration halted and prophecy halted, in the days of Zecharyah and Malachi.

2:1 – 2:9 Encouragement

15. Rashi to 2:6

משתכלה מלכות פרס זו המושלת עליכם עוד אחת תקום למשול עליכם להצר לכם מן מלכות יון ומעט יהא זמן ממשלתה: ואני מרעיש בניסים הנעשים לבני השמונאי: את השמים - ויבינו ששכינתי שורה בבית זה ויביאו תשורת זהב וכסף כאשר כתוב בספר יוסף בן גוריון:
After the end of the Persian kingdom which rules over you, one more will rise to reign over you, to pain you, from the Greek kingdom. Her time of rule will be brief, and I will shake, with the miracles performed for the Chashmonaim, the heavens etc. They will understand that My Shechinah resides in this house, and they will bring tribute of gold and silver, as recorded in the book of Josephus.

16. Radak to 2:6

וי"א על זמן הורדוס אמר זה וזה היה כמו שכתוב בספר יוסף בן גוריון ופי' עוד אחת עוד טובה אחת אעשה לכם מלבד זאת שאני עושה לכם עתה מעט היא מעט ונקל היא בעיני לעשותם וטובה מזאת תהיה כי עתה יש לכם צוררים בבנין הבית אבל באותו זמן יכבדו כל הגוים הבית הזה במנחות וכסף וזהב שיביאו שם גם כתוב בספר יוסף בן גוריון כי רעב גדול היה בימי הורדוס ומה שאמר את השמים ואת הארץ את הים ואת החרבה הוא דרך הפלגה כי השמים לא ירעשו:

Some say this is about the time of Herod, as recorded in the book of Josephus. "Another" refers to another kindness I will perform for you, aside from this one. "It is small," meaning that doing it is small and light in My eyes. It will be better than the current one, for now you have enemies who obstruct construction of the Beit haMikdash, but at that time all of the nations will honour this house with gifts and silver and gold which they will bring there.

It is also recorded in the book of Josephus that there was a great famine in the days of Herod. The statement of "Heavens, earth, sea and dry land" is hyperbole; the heavens do not shake.

17. Rashi to Sanhedrin 97b

ר' עקיבא דריש ליה לימות המשיח ולאחר חורבן, והכי דריש ליה... מעט כבוד אתן להם לישראל ושוב לא אתן להם כל ימות בית אחרון, וכן היה, דמלכות ראשונה של מלכות חשמונאי נתקיימה שבעים שנה... מפי רבי, וכל הנך דרשות לאו משנה ולא ברייתא, - לישנא אחרינא: עוד אחת מעט היא - מעט מלכות אתן להם לישראל לאחר חורבן, ולאחר אותו מלכות הנני מרעיש שמים וארץ - ויבא משיח, ואין דרשה זו כלום, שהרי ראינו כמה מלכויות לישראל לאחר חורבן ואף על פי כן לא בא משיח

Rabbi Akiva explained this regarding the days of Mashiach and the period after the destruction, saying 'I will give Israel a little honour,' and then I won't give them all through that latter Beit haMikdash, and so it was. The first reign of the Chashmonaim lasted 70 years... This is from my mentor. All of these analyses are neither mishnah nor braita.

Alternatively: I will give Israel a little monarchy after the destruction, and after that I will shake the heavens and earth and Mashiach will come. But this analysis is nothing, for we saw several Jewish monarchies after the destruction and Mashiach did not come.

18. Talmud, Sanhedrin 103b

כי אתא יהויקים אמר קמאי לא ידעי לארגוזי כלום אנו צריכין אלא לאורו יש לנו זהב פרויים שאנו משתמשין בו יטול אורו אמרו לו והלא כסף וזהב שלו הוא שנאמר לי הכסף ולי הזהב נאם ד' צבקות אמר להם כבר נתנו לנו שנאמר השמים שמים לד' והארץ נתן לבני אדם Yehoyakim said, "My predecessors did not know how to anger; we don't need His light, for we use fine gold. Let Him take his light!" They said to him, "Silver and gold are His, as it is written, 'The silver is Mine, the gold is Mine, this is the word of Gd!' He told them, "He gave it to us, as it is written..."

19. Talmud, Avodah Zarah 2b

אמר להם הקב"ה במאי עסקתם אומרים לפניו רבש"ע הרבה שווקים תקנינו הרבה מרחצאות עשינו הרבה כסף וזהב הרבינו וכולם לא עשינו אלא בשביל ישראל כדי שיתעסקו בתורה אמר להם הקב"ה שוטים שבעולם כל מה שעשיתם לצורך עצמכם עשיתם תקנתם שווקים להושיב בהן זונות מרחצאות לעדן בהן עצמכם כסף וזהב שלי הוא שנאמר +חגי ב+ לי הכסף ולי הזהב נאם ד' צבקות

Gd said to the Romans: What have you done? They said: Master of the Universe, we made many markets and bathhouses, and we amassed great silver and gold, and all of it was so that Israel would be involved in Torah!

Gd said: World-class fools! Everything you did was for yourselves! You set up markets for *zonot* to sit and bathhouses to pamper yourselves, and silver and gold are Mine! As it is written...

20. Talmud, Kiddushin 82b

ר"מ אומר לעולם ילמד אדם לבנו אומנות נקיה וקלה ויבקש רחמים למי שהעושר והנכסים שלו שאין עניות מן האומנות ואין עשירות מן האומנות אלא למי שהעושר שלו שנאמר +חגי ב+ לי הכסף ולי הזהב נאם ד' צבקות

Rabbi Meir said: One should teach his child a clean, easy craft, and pray to the One who owns all wealth and assets, for poverty and wealth are not a result of a particular trade but are sent by the One who owns all wealth...

21. Talmud, Bava Batra 3a-b

ומגלן דהוה גבוה טפי דכתיב גדול יהיה... רב ושמואל ואמרי לה ר' יוחנן ור"א חד אמר בבנין וחד אמר בשנים ואיתא להא ואיתא להא How do we know it was taller? 'The honour of this latter house will be greater than that of the first.' Rav and Shemuel, or Rabbi Yochanan and Rabbi Elazar, disputed: One said the structure, the other said the years. And both happened.

22. Radak to 2:9

אף על פי שהיו מלחמות רבות בזמן בית שני זמן רב היה שלום בארץ

Even though there were many wars in the Second Temple, there was peace in the land for a great length of time.

2:10 – 2:14 Message to the Kohanim

23. Radak to 2:10

ואף על פי שכבר הקריבו קרבנות טרם זה כמה שנים כי מיום שעלו הראשונים העולים מהגולה כשהגיעו בעריהם בנו המזבח והקריבו עליו והיכל ד' לא יסד וי"ט שנה נבנה המזבח קודם בנין הבית ולמה לא שאלה כל השנים האלה מעת שהחלו להקריב קרבנות לפי שלא היה דבר הקרבנות קבוע עד היום שהחלו בבנין הבית

They had already brought offerings for years before this; the first ascendants from exile built an altar and brought offerings on it, without founding a Temple, when they arrived in their cities, and this altar stood for nineteen years before the Temple was built. Why wasn't this question asked all those years, from the time they began to bring korbanot? Because korbanot were not truly established until the day they began to build the Beit haMikdash.

24. Ibn Ezra to 2:14

התברר כי אין כח בקודש לקדש מה שלא היה קדש על ידי מגע אמצעי ככח טמא נפש לטמא וזה היה דרך משל דרך נתן אל דוד שתפסו בדבריו ואמר לו אתה האיש ויען גם נכון הוא להיות המשל בעבור שהם בונים בתים לשבתם ובית ד' חרב

It was thus clarified that the holy cannot sanctify that which is not holy via intermediate contact, in the way that death impurity can contaminate. This was a parable, as Nathan employed with David... And the parable is accurate, because they all built homes in which to dwell and the house of Gd was in ruins.

25. Radak to 2:14

כלם אשמים על בנין הבית כי הכהנים היה להם להזהיר העם לבנות וכמו שאמרתם שיטמא כן כל מעשה ידיהם טמא לפני וכן מה שיקריבו הכהנים טמא הוא לפני כי הם מקריבים במזבח בלא בית ואינם חוששים לכבודי

All of them are guilty for the [lack of] construction. The kohanim should have instructed the nation to build. As you said, "It will be impure," all of your deeds are impure before Me, and whatever the kohanim bring is impure before Me, for they brought offerings on the altar without a Temple and they are not concerned for My honour.

26. Malbim to 2:14

ואשר יקריבו שם טמא הוא, אחר שאין מקריבים לפני ד' בקדושה שיהיה קרבן נפשו בכונה הראויה, רק יקריבו "שם", שמלת שם מציין המקום הרחוק הגשמי שיקריבו על האבנים קרבן גשמי בהמיי, ממילא טמא הוא, כי הטומאה של גוייתם ואדמתם תדבק בקרבנם, ובוזה הראה להם כי עדן לא התקדשו להדבק אל הקדושה ולבנות מקדש ומזבח רוחני בלב ונפש אשר עליו יעלו את נפשם עולה לד'

Whatever they bring there is impure, because they do not offer it before Gd in sanctity, for the offering to be spiritual with appropriate intent. They only bring "there", meaning in that distant physical site, on stones, a physical, animal offering. Therefore it is impure, for the impurity of their body and land will adhere to their offering. Thus he taught them that they had not yet sanctified themselves appropriately to cleave to holiness and to build the spiritual Temple and altar with their heart and soul, to bring their souls as offerings to Gd there.